

MSB 322

MORE SEED AND BREAD

KORTE BIJBELSE BOODSCHAPPEN VAN

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

oprichter: Otis Q. Sellers

Het Avondmaal: overpeinzingen van een leek

door Robert English

Een vriend bracht me een folder mee die bedoeld was voor mensen die geïnteresseerd waren in het leerstellige standpunten en de praktijken van een nieuwere kerk in onze stad. Een uitspraak die me opviel toen ik de folder doorlas, was de volgende alinea:

Het avondmaal (ook wel bekend als ‘de communie’ of ‘de tafel van de Heer’) is een herdenking van het lijden en de dood van onze Heer en Verlosser, Jezus Christus, aan het kruis. Christus stelde het avondmaal in op de avond vóór zijn kruisiging. Hij gebod ons deze te blijven vieren tot zijn terugkeer (uit *Connect*, Membership class, pag.6. Publicatie van de Sunrise Church).

Heeft Christus het avondmaal ingesteld? Waar staat dat in de Bijbel? Ik heb het woord *communion* (avondmaal) opgezocht in de *King James Version*, waarin dit woord vier keer voorkomt: één keer in II Corintiërs 6:14, één keer in 13:14 en twee keer in I Corintiërs 10:16, waar staat:

“Is niet de beker der dankzegging, waarover wij de dankzegging uitspreken, een gemeenschap met het bloed van Christus? Is niet het brood, dat wij breken, een gemeenschap met het lichaam van Christus?”¹

¹ Citaten zijn uit de Nieuwe Vertaling 1951 van het NBG.

De *King James Version* heeft op de plaats waar NBG51 ‘gemeenschap’ heeft, het woord ‘communion’, wat tevens een aanduiding is voor wat gewoonlijk in niet-Rooms-katholieke kerken ‘het avondmaal’ wordt genoemd.

Het eerste wat ik dus wilde weten, was welk Grieks woord er voor 'gemeenschap' werd gebruikt en wat de betekenis ervan is. Het softwareprogramma *BibleWorks* geeft aan dat dit *KOINŌNIA* is, Strong's getal 2842.

Betekenis: 1) gemeenschap, vereniging, broederschap, communie, gezamenlijke deelname, omgang; 1a) het aandeel dat men in iets heeft, deelname; 1b) omgang, gemeenschap, intimiteit; 1b1) de rechterhand als teken en onderpand van gemeenschap (bij het vervullen van het apostolische ambt); 1c) een gezamenlijk bijgedragen geschenk, een collecte, een bijdrage, als uiting en bewijs van gemeenschap.

Het woord 'communion' heeft dezelfde betekenis als het bovengenoemde Griekse woord, dus het is een goede vertaling van *KOINŌNIA*. Misschien is 'deelname' een betere vertaling, zoals in de *New International Version* wordt gebruikt. Maar we gebruiken het woord 'communion' niet langer in de betekenis van 'gemeenschap'.

Daarom zou het bovenstaande citaat als volgt kunnen luiden: Christus stelde 'gemeenschap' in op de avond voor zijn kruisiging.

Nee, Christus stelde geen nieuwe ceremonie in. Hij en zijn discipelen namen deel aan het Pascha op de avond dat Hij werd verraden. We weten dat het om het Pascha ging vanwege de details die de schrijvers van de evangeliën ons hebben gegeven. Drie keer in Mattheüs 26:1-30, vijf keer in Marcus 14:1-26 en zes keer in Lucas 22:1-30 wordt het woord Pascha gebruikt om te beschrijven wat mensen het Laatste Avondmaal noemen. Dat is in totaal 14 keer. Bestaat er enige twijfel over wat er werd gevierd? Zelfs het Evangelie van Johannes zegt dat het om het Pascha² ging (Johannes 13:1-2).

Het boek Exodus vertelt het verhaal van het eerste Pascha:

"En aldus zult gij het eten: uw lendenen omgord, uw schoenen aan uw voeten en uw staf in uw hand; overhaast zult gij het eten; het is een Pascha voor de HERE. Want Ik zal in deze nacht het land Egypte doortrekken en alle eerstgeborenen, zowel van mens als dier, in het land Egypte slaan en aan alle goden van Egypte zal Ik gerichten oefenen, Ik, de HERE. En het bloed zal u dienen als een teken aan de huizen, waar gij zijt, en wanneer Ik het bloed zie, dan ga Ik u voorbij. Aldus zal er geen verdervende plaag onder u zijn, wanneer Ik het land Egypte sla. En deze dag zal u een gedenkdag zijn, gij zult hem vieren als een feest voor de HERE; in uw geslachten zult gij hem als een altoosdurende inzetting vieren" (Ex.12:11-14).

Dit waren Israëlieten die van de dood bespaard waren gebleven; dit waren Israëlieten die een feest voor de HERE moesten vieren in alle volgende generaties: "gij zult hem vieren als een feest als een altoosdurende inzetting." Geen enkele heiden heeft ooit deze gedenkdag gekregen om te vieren.

Toen Christus en zijn discipelen in de bovenzaal waren, was het dit Pascha-gedenkdag, dat terugkijkt op het vertrek van de Israëlieten uit Egypte, waaraan zij deelnamen. Deze mannen waren Israëlieten. Zij waren geen heidenen. Christus nam twee van de gedenkdagelementen, het brood en de beker, en gaf elk een nieuwe betekenis.

Nu nemen mensen die geen Israëlieten zijn druivensap (misschien wijn) en matses en veronderstellen dat ze de Heer gehoorzamen. De volgende verzen lijken de rechtvaardiging te zijn van wat het avondmaal wordt genoemd.

"En Hij nam een brood, sprak de dankzegging uit, brak het en gaf het hun, zeggende: Dit is mijn lichaam, dat voor u gegeven wordt; doet dit tot mijn gedachtenis" (Luc.22:19).

"... de Here Jezus in de nacht, waarin Hij werd overgeleverd, een brood nam, de dankzegging uitsprak, het brak en zeide: Dit is mijn lichaam voor u, doet dit tot mijn gedachtenis. Evenzo ook de

² NBG51 heeft daar ten onrechte 'paasfeest', terwijl hetzelfde Gr. woord in Joh.12:1 is vertaald met 'Pascha'.

beker, nadat de maaltijd afgelopen was, en Hij zeide: Deze beker is het nieuwe verbond in mijn bloed, doet dit, zo dikwijls gij die drinkt, tot mijn gedachtenis” (I Cor.11:23^b-25).

Deze woorden werden tot de Israëlieten gesproken over een Israëlitisch ritueel. Maar kerkleiders die dit ritueel niet hebben ontvangen, hebben slechts twee dingen eruit gehaald en gezegd dat we dit moeten doen omdat Christus zei: “doet dit tot mijn gedachtenis.” Wat doen? Het is duidelijk dat Christus wilde dat zij (Israël) Hem zouden gedenken telkens wanneer zij het Pascha vierden. Om dit na te leven, moet men het Pascha-ritueel uitvoeren. Geen enkele heiden heeft dit recht. Zelfs de Israëlieten vierden het Pascha niet. Zij vierden de Seder als een herdenking van het Pascha. Maar voor kerkmensen is het een teken dat je een echte christen bent als je deelneemt aan het avondmaal.

In een boekje van 59 pagina's getiteld *This Do In Remembrance*³ behandelt Otis Q. Sellers het Pascha vanaf Egypte tot het einde van het Nieuwe Testament. Een elektronische versie is te vinden op www.seedandbread.org. Deze website is een bezoek waard.

Als ik bij een kerkdienst was waar het avondmaal werd gevierd, deed ik mee omdat ik wist dat het slechts een door mensen bedacht ritueel is dat geen betekenis heeft. Op een dag hoorde ik echter de woorden die vaak tijdens een avondmaalsdienst worden uitgesproken: “Evenzo ook de beker, nadat de maaltijd afgelopen was, en Hij zeide: Deze beker is het nieuwe verbond in mijn bloed, doet dit, zo dikwijls gij die drinkt, tot mijn gedachtenis” (I Cor.11:25). Wacht even. Ik heb niet onder het oude verbond (testament; hetzelfde Griekse woord) gestaan en ik sta niet onder het nieuwe verbond. Ik weet dit vanwege Hebr. 8:8-11. **“Want Hij berispt hen, als Hij zegt: Zie, er komen dagen, spreekt de Here, dat Ik voor het huis Israëls en het huis Juda een nieuw verbond tot stand zal brengen, niet zoals het verbond, dat Ik met hun vaders maakte ten dage, dat Ik hen bij de hand nam om hen uit het land Egypte te leiden, want zij hebben zich niet gehouden aan mijn verbond en Ik heb Mij niet meer om hen bekommerd, spreekt de Here. Want dit is het verbond, waarmee Ik Mij verbinden zal aan het huis Israëls na die dagen, spreekt de Here: Ik zal mijn wetten in hun verstand leggen, en Ik zal die in hun harten schrijven, en Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn. En niet langer zullen zij een ieder zijn medeburger, en een ieder zijn broeder leren, zeggende: Ken de Here, want allen zullen zij Mij kennen, van de kleinste tot de grootste onder hen.”**

Het oude verbond (testament) gold voor het huis Israëls (Hebr. 8:9) en het nieuwe verbond geldt voor het huis Israëls en het huis Juda (Hebr. 8:8). Aangezien alle drie de synoptische evangeliën vermelden dat Christus tijdens het laatste avondmaal zei dat zijn bloed het bloed van het nieuwe testament (verbond) is, hebben we nog een reden om ons te onthouden van de het avondmaal, aangezien wij niet onder het verbond met Israël vallen. (Zie Matt.26:28, Marc.14:24 en Luc.22:20, en ook I Cor.11:25 [hierboven geciteerd] voor verwijzingen naar het bloed van het nieuwe verbond.

Merk op dat God onder het nieuwe verbond zijn wet in het verstand en op het hart van ieder van hen zal schrijven. Ze zullen niet langer hoeven te zeggen: “medeburger, je moet weten wie Jezus is.” De verzen 8-11 hebben betrekking op de toekomst en we kijken uit naar die tijd. Nogmaals, ik zeg dat wij niet onder het nieuwe verbond zijn.

Voor mij is een ceremonie ter herdenking van Christus' dood aan het kruis, zodat ik gered zou worden en het leven in plaats van de dood zou krijgen, geen probleem. Ik realiseer me dat mensen van rituelen houden, maar wanneer 'de kerk' volhoudt dat de door mensen bedachte ceremonie van het avondmaal vandaag de dag door God voor ons is verordend, dan heb ik daar een grote problemen mee. Zeggen dat we dit doen omdat we hopen dat het God behaagt, is één ding, maar het avondmaal is NIET door God verordend voor gelovige christenen vandaag de dag.

³ De Engelse versie van SS21 *This Do In Remembrance* vindt u hier: <https://www.seedandbread.org/written-studies-otis-q-sellers/ss01-ss35/>.

De Nederlandse vertaling is, Speciale Studie 21 *Doet dit tot mijn gedachtenis*, zie <https://lachairoi.org/specialstudiesellers>

Gode welgevallig zijn houdt in: de God kennen die de aarde heeft geschapen, de God kennen die in het vlees kwam en stierf voor de gevallen mensheid. Gode welgevallig zijn houdt in: aanvaarden dat Hij in onze plaats stierf omdat wij tekortschoten, d.w.z. dat wij gezondigd hebben. Gode welgevallig zijn houdt in: het feit aanvaarden dat Christus de God is die stierf en ons redt.

God kennen is het geschreven Woord kennen dat Hij mensen heeft geïnspireerd om te schrijven. Geen ritueel, geen lied, geen preek zal God zo behagen als Hem kennen door zijn geschreven Woord. Mensen praten over groeien in Christus. We groeien door elk aspect van God te leren kennen dat Hij heeft geopenbaard in zijn Woord, de Bijbel.

Ben ik gestopt met het vieren van het avondmaal? Ja, dat is precies wat ik heb gedaan. Ik heb op schrift gesteld wat ik geloof dat in overeenstemming is met het Woord van God. Ik hoop dat dit een antwoord is voor degenen die zich afvragen waarom ik ben gestopt met het deelnemen aan het avondmaal. Moge het een hulp zijn voor iedereen die dit leest.

Onthoud dat je geen druivensap en matses nodig hebt om dankbaar te zijn en/of om te gedenken dat Christus voor u is gestorven.

Gepubliceerd in februari 2018